

2. Jak należy oceniać ewentualny charakter nadużycia w przypadku, gdyby Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że ograniczenie handlu równoległego z przytoczonych powyżej powodów nie zawsze stanowi nadużycie, gdy jest ono dokonane przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą.

W szczególności:

- 2.1 Czy właściwym jest stosowanie kryterium procentowego przekroczenia normalnego spożycia krajowego lub kryterium szkody, jaką ponosi przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą w odniesieniu do ogólnego obrotu i ogólnego zysku. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jak należy określić poziom procentowy przekroczenia i wysokość poniesionej szkody — która przekłada się na procent ogólnego obrotu i zysku — powyżej którego rozpatrywane zachowanie staje się nadużyciem.
- 2.2 Czy należy podążać tokiem rozumowania opartym na wyważaniu interesów i — jeśli tak — jakiego rodzaju interesy należy wziąć pod uwagę.
- Dokładniej rzecz ujmując:
- a) czy ma tu znaczenie fakt, iż pacjent-odbiorca końcowy czerpie ograniczoną korzyść finansową z handlu równoległego; oraz
- b) czy i w jakim stopniu należy wziąć pod uwagę interes organów ubezpieczeniowych w zdobywaniu tańszych leków.
- 2.3 Jakie kryteria i założenia należy uznać za właściwe w niniejszej sprawie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Athinon (Grecja) w dniu 21 listopada 2006 r. — IONAS STROUMSAS E.P.E. przeciwko GLAXOSMITHKLINE Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Phrmakeftikon Proiondon

(Sprawa C-473/06)

(2007/C 20/08)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Efeteio Athinon.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: IONAS STROUMSAS E.P.E.

Strona pozwana: GLAXOSMITHKLINE Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Phrmakeftikon Proiondon

Pytania prejudycjalne

1. Czy odmowa ze strony zajmującego pozycję dominującą przedsiębiorstwa dotycząca pełnej realizacji zamówień, które są jej przesłane przez greckich hurtowników produktów farmaceutycznych w przypadku, gdy zmierza ona do ograniczenia ich działalności eksportowej i zmniejszenia dzięki temu szkody wyrządzonej działalnością w zakresie handlu równoległego, stanowi sama w sobie nadużycie w rozumieniu art. 82 WE. Czy na odpowiedź na to pytanie ma wpływ fakt, iż handel równoległy jest niezwykle dochodowy dla hurtowników dzięki różnicom cen stosowanych w obrębie Unii Europejskiej spowodowanych interwencją ze strony państwa, tj. ze względu na fakt, iż rynek produktów farmaceutycznych nie rządzi się zasadami czystej konkurencji, gdyż charakteryzuje się w dużym stopniu wysokim stopniem interwencji ze strony państwa. Wreszcie, czy zadaniem władz krajowych właściwych w dziedzinie konkurencji jest stosowanie wspólnotowych reguł konkurencji w jednakowy sposób zarówno do rynków, które funkcjonują w sposób konkurencyjny, jak i do rynków, na których konkurencja jest zakłócana przez interwencje ze strony państwa.

2. Jak należy oceniać ewentualny charakter nadużycia w przypadku, gdyby Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że ograniczenie handlu równoległego z przytoczonych powyżej powodów nie zawsze stanowi nadużycie, gdy jest ono dokonane przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą.

W szczególności:

- 2.1 Czy właściwym jest stosowanie kryterium procentowego przekroczenia normalnego spożycia krajowego lub kryterium szkody, jaką ponosi przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą w odniesieniu do ogólnego obrotu i ogólnego zysku. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jak należy określić poziom procentowy przekroczenia i wysokość poniesionej szkody — która przekłada się na procent ogólnego obrotu i zysku — powyżej którego rozpatrywane zachowanie staje się nadużyciem.
- 2.2 Czy należy podążać tokiem rozumowania opartym na wyważaniu interesów i — jeśli tak — jakiego rodzaju interesy należy wziąć pod uwagę.

Dokładniej rzecz ujmując:

- a) czy ma tu znaczenie fakt, iż pacjent-odbiorca końcowy czerpie ograniczoną korzyść finansową z handlu równoległego; oraz
- b) czy i w jakim stopniu należy wziąć pod uwagę interes organów ubezpieczeniowych w zdobywaniu tańszych leków.

- 2.3 Jakie kryteria i założenia należy uznać za właściwe w niniejszej sprawie.